

гарски. Априловъ съ помощта на Палаузовъ не само издържалъ училището, но започналъ да пише вестникъ, списание и книги на български езикъ. Такива той напечаталя: „Български книжици“, „Денница“, старобългарски царски укази и други, издадени въ Одеса презъ 1841—1842 г.

Априловъ отъ много трудъ, въ 1847 година се поминаля. Коститѣ му сж пренесени въ Габрово и сложени подъ паметника.

Неофитъ Рилски

Неофитъ Рилски е първиятъ новъ и истински учител на гражданското училище, отворено отъ Василия Априловъ въ Габрово презъ 1835 г.

Роденъ въ гр. Банско, гдето и сега се пази бащината му кжца, Неофитъ, като свършилъ килийно училище, постъпилъ монахъ въ Рилския манастиръ. Тамъ добре изучилъ да пише български книжовенъ езикъ и отишълъ въ Мелникъ и Велесъ, гдето научилъ безпогрѣшно елински езикъ. Следъ това се завърналъ въ манастира да отвори високо училище за младитѣ монаси. Обаче, презъ 1833 година манастирътъ изгорѣлъ. Докле не се издигне нова сграда, за училище не могло да става и дума. Въ Самоковъ имало гръцки владика. Той одобрилъ много Неофита, който говорѣлъ гръцки и български свободно и сладкодумно. Гласътъ му билъ звънливъ и приятенъ. Затова владиката го повикаля за учителъ въ Самоковъ. Славата му като добъръ учителъ бързо се ширила. Когато Априловъ подирилъ учителъ за новото си училище въ Габрово, търновскиятъ владика препоръчалъ Неофита. Априловъ веднага го повикаля отъ Само-